

डिमः

डो

डंगाव

“विक्षिशो रोमशपकी सुनिनिमित इत्यपि ।
विक्षिशो द्विवहस्तैरी पितृशेषापहः स्मृतः ।
स्मृतौ वातलो रूचो सूक्ष्मलक्ष्मीरोहरः ॥”
डिमः, पु, कालमयहस्तो । यथा, सुपश्चाकरणे-
विमत्तिपादे ।

“डिमः कालमयो हस्तो उवित्यस्तमयो द्वगः ॥”
विद्युत्तद्वलवृक्षपुरुषः । यथा,—
“श्यामरुपो शुवा विहात् सुन्दरः प्रियदर्शनः ।
सर्वशास्त्रार्थेवता च डिम इत्यभिधीयते ॥”
इति कलापटीकावाख्यावारः ।
(दद्यवाचिवंशशब्दमेदः । यथा, साहित्य-
इप्येऽ । “दद्यशब्दा एकवित्तिवाचिनो हरि-
हरिडित्यउवित्याद्यः ॥”)

डिम, एक उ अ संहृतौ । इति कविकल्पहमः ।
(चुरा-चाल-उभं-च सकं-सेट् ।) मृद्घन्यवर्ग-
हतीयादिः । इक उ, उपयते । अ, उपयति उप-
यति । अयमालनेपदीवर्ण्ये । संहृतौ
राशीकरणम् । इति इर्गांदासः ।

डिम, क उ अ संहृतौ । इति कविकल्पहमः ।
(चुरा-चाल-उभं-च सकं-सेट् ।) मृद्घन्यवर्ग-
हतीयादिः । क उ, उपयते । अ, उपयति उप-
यति । पुनः प्राटावेदहुवनः । अयमालनेपदा-
वर्ण्ये । संहृतौ राशीकरणम् । इति इर्गांदासः ।
डिम, शि क य इट बुदि । इति कविकल्पहमः ।
(दुहा-चुरा-हिवा च-सकं-सेट् ।) शि, उपयति
उडिपीत् । क, उपयति । य, उपयति । इट
उडिपत् उडिपीत् । दुहाद्यनर्गेष्यैव कुटादि-
त्वमिति दिवादिपत्ति सुवाः । दिवादिपत्ति पुषा-
दिवान्नियं उ इत्यन्ये । उदि प्रेरणे । इति
इर्गांदासः ।

डिम, इ क नोदे । इति कविकल्पहमः । (चुरा-
परं-सकं-सेट् ।) उडेवर्गहतीयादिः । इ क,
उपयति । नोद, प्रेरणम् । इति इर्गांदासः ।

डिम, इ क उ अ सहे । इति कविकल्पहमः ।
(चुरा-उभं-सकं-सेट् ।) इ क उ, उपयति
उपयति । अयमालनेपदीति केचित् । सहो
राशीकरणम् । इति इर्गांदासः ।

डिम, उर्सि । इति कविकल्पहमः । (भा-परं-
सकं-सेट् ।) उर्सिमः । सौवधातुरयम् । इति
इर्गांदासः ।

डिम, उर्सि । इति कविकल्पहमः । (भा-परं-
सकं-सेट् ।) उर्सिमः । तातोऽतिवृतः ।
उर्सिमेष्व भूयिष्ठो डिमः त्यातोऽतिवृतः ।

“मयेन्द्रवालसंयामकोषोऽनात्मिदेवितैः ।
उपरतोऽ भूयिष्ठो डिमः त्यातोऽतिवृतः ।
चह्नो रौद्रवस्त्राज्ञ उर्सिमः इवाः पुनः ।
चत्वारोऽह्नो मता मैह विष्वम्भकप्रवेशकौ ।
नावका दिवगत्वंवयवर्णोमहोरणः ।
भूतप्रेतपिश्चादादा: योऽशाश्वतसदातः ।
हत्यः ज्ञैश्चिकीहौला निविमवांश्च सख्यः ।
दीपाः स्युः वस्त्राः शाश्वतसद्वस्त्रार-
वर्जिताः ॥”

डिमं, झौ, (डिम + घृ ।) भवम् । कलमम् ।
फुप्फुसः । इति इटाववौ । २४४ ॥ डमरः ।
इत्यमरः । ३ । २ । १४ ॥

डिमः, पु, (विवि नोदे + भावे घृ ।) भव-
घनिः । अर्घम् । फुप्फुसः । झीहा ।
विष्वदः । इति मेहिनी । वे, ५ ॥ डिमः । इति
हिरुपकोषः ।

डिमाहवः, पु, (डिमः उपतिहौनवात् विष्व-
द्वल आहवः ।) उपतिरहितयुद्धम् । इति
जटाधरः । (यथा, मदुः । ५ । ४५ ।

“डिमाहवहतानाच विद्युता पाधिवेन च ॥”
“डिमाहवो हृपरहितयुद्धं तत्र हतानाम् ।”
इति तटीकार्यां कुकूकमधृः ।

डिलिका, झौ, (डिमयति नायकसमीपे नोद्य-
वाक्तानमिति । डिम + खुल् । टाप् अत
प्रवृत्तः ।) कासुकौ । जलविद्यः । शौष्ठवक-
द्वचः । इति श्वर्वलवावलौ ।

डिमः, चि, (डिमयति संहृतो भवतीति । डिम-
+ प्रवादप् ।) शिशः । इत्यमरः । २ । ५ । ३८ ॥
(यथा, रसिकरक्षणे । १ ।

“शुभारम्भेदम्भे महितमतिडिमोऽन्तिश्चतं ।
मविक्षम्भे रम्भेद्वास्त्रकुम्भे परिशतम् ॥”
मूर्खः । इति मेहिनी । मे, ४ ॥ अस्य रूपा-
न्तरं डिमः । इति हिरुपकोषः ।

डिमकः, चि, (डिम इव । डिम + सार्थे करु ।)
बालकः । इति श्वर्वलवावलौ । (स्वामयातः
श्वालदेशाधिपते वैस्तदत्यस्य पुत्रः । यथा, इति
वंशे भविष्यत्वं इव । ३२ । १८ ।

“हंसो च्येष्टो उपसुतो इम्भको गन्तरोभवत् ।”
चस्य विशेषविवरणं तत्रैव विक्षिप्तो दृश्यम् ।
डिमचक्रं, झौ, (डिम इव चक्रम् ।) नरण्या
शुभायुभिर्णायकचक्रविष्टः । यथा,—

“हिमचक्रं च्येष्टानि भातुभादिविमस्तके ।
सुखे चौर्णि इवं स्फर्म्भे चैकेकं बाहुहस्तयोः ।
चूहि पञ्च नामिगुह्ये चैकेकं बट्च च जातुनोः ।
चरणाभ्यां तयैकेकं जन्मत्वं पतनात् पतनम् ।
शौर्वेष्ये कृत्वाभः स्वात् वक्ते मिदान्नभोजवम् ।
स्फर्म्भे धनी च बाहुभ्यां स्थानवस्थो भवेन्नरः ।
पाणिभ्यां तस्करी लभ्यौ हृद्यत्याप्युच्च नामितः ।
गुरुं कामो भमो जान्वोरत्यनीवी च पादयोः ॥”

इति खरोदयः ।

डिमा, झौ, (डिम + टाप् ।) वर्विशिशः ।
इत्यमरः । २ । ६ । ४१ ।

झौ, झो उ य गतौ । नभोगतौ । इति कवि-
कल्पहमः । (द्यो-चाल-उभं-चक्रं चक्रं-च-सेट् ।)
झौ, झीनः । उ य, झीयते । इति इर्गांदासः ।
झौ, उ नभोगतौ । इति कविकल्पहमः । (भा-
चाल-उभं-च-सेट् ।) उ, उयते पञ्ची । अस्यापि
निष्ठाया झीनः । इति कालमादाः । धातु-
पारायविकासु इमिविष्टे झोहुवन्धुडो
यह्यादसाहिमिवक्षयाद्युये उवित इत्याङ्गु-
मोवीचन्नोपि । उवितः उवितवान् इत्युदा-

जहार । स्वमते तु जीत इत्येव । इति इर्ग-
दासः ।

झीनं, झौ, (झौ + गतै+भावे त्तः ।) पर्वि-
गतिः । इति जटाधरः । तद्वेदा यथा,—
“त्यात् चंपत्ति निष्क्रम्य प्रक्षस्यात्मस्यते ।
जह्नोगोमतिरम्भः सुहीर्यं प्रचक्षते ।
संकल्प यज्ञगमनस्यते यतिरित्यकम् ।
षड्विश्चतिरम्भम् मेदाः पातानामिह इर्शताः ।
महाडीनं विहयेण पातानां चिविधा गतिः ।
गतं तत्र यथोदिट्टं आगतं पुनरागमः ।
प्रव्याटिः प्रतिगतिरिति षट् सप्तमिः स्मृताः ।
तैषी निपाताः कथने प्रत्येकं पञ्चविश्चितिः ।”
तद्यथा । उडीनं झहंगमनम् १ अवडीनं अघः-
पतनम् २ प्रहीनं पतनवेगवाला ३ झीनं पतन-
मात्रम् ४ निडीनं गैचैः पतनम् ५ संडीनं
सम्यक्पतनम् ६ तिष्यंग-झीनं तिष्यंगपतनम् ७
विडीनं विचिन्नं पतनम् ८ परिडीनं संवतः
पतनम् ९ पराडीनं पराटव गमनम् १०
स्फीनं सुक्रमारपातः ११ अभिडीनं आभि-
सुखेन पुनः पुनः पतनम् १२ महाडीनं चूद-
पतनेन प्रताटिः १३ निडीनं भस्मामात्रयं वा
पश्यतः पतनम् १४ अवडीनं दीर्घपतनम् १५
अवडीनं अघः पतनम् १६ प्रहीनं अघः पतने
वेगवत्ता १७ अवसंडीनं अघः पतने शोभन-
वता १८ डीनडीनं पतनं निविशेषणं झुक्त-
सित्य १९ संडीनोडीनं शोभनमहृगमनम् २०
संहीनडीनं शोभनवागानमात्रम् २१ पुनडीनं
तदेव सामान्यगमनम् २२ जीनवडीनकं तदे-
वाघः झुक्तसित्य २३ सम्यातं वह्निः पत-
नम् २४ ततोऽप्यत् अविश्चतं पतनम् २५ । इतेषु षड्-
विश्चतिसंख्येषु पतनं एकं डीनामात्रं निविश-
चेष्यत्वं पतनमात्रं सविष्ठेष्यानि पतनानि पञ्च-
विश्चतिसंख्यानि तत्र तत्त्वानि सविष्ठेष्यानि इत्य-
मात्राचतुर्भिर्विष्ठेष्यानि इति श्वतं निष्क-
प्रेष्यत्वे कमिति एकोत्तरं श्वतम् । तत्त्वानि चलां-
विष्ठेष्यानि यथा । गतं गमनमात्रम् । आगतं
आगमनम् । प्रतिगतं गत्वैव पुनरागमनं आग-
मनेव पुनर्गमनम् । इति महाभारते । ८४१ अः १०।
आगमशास्त्रविश्चितिः । यथा, सुखमालात्मे ।
“डामरं डमरं झौनं शुतं कालौपिकासकम् ।
सप्तकोटिमहाग्राम्या मम वक्त्राहिनिगताः ॥”
झीनडीनकं, झौ, (झौ + भावे त्तः ।) ततः स्वार्थे
करु । झीनेन सह झीनकं निविशेषणं झुक्तसि-
त्यानि च । झीनेन सह झीनकं निविशेषणं झुक्तसि-
त्यानि च । परिकां गतिक्रियाविश्चितिः ।
इति जटाधरः । अस्य विवरणं डीनश्चर्व-
द्यत्यम् । झीनवडीनं, झौ, (झीनेन सह अवडीनम् ।)
परिविश्चतिसंख्येषः । ततु एकस्यां गतौ गत्वान्न-
मिष्यताम् । अघः झुक्तसित्यगमनम् । इति महा-
भारते कर्षपञ्चटीका ।